

Bayer Zsolt: Az úgynevezett Nyugat

2023 október 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az Európára váró önsorsrontó változásból minden áron ki kell maradnunk.

Nemrég ötrészes cikksorozatban mutattuk be, hogyan pénzelte a „nyugat” (hibáztam, a Nyugat) törvénytelenül és aljas módon az ideiglenesen Magyarországon tartózkodó ellenzéket abból a célból, hogy megbuktassa a hivatalban lév? magyar kormányt.

?szintén szólva nincs kedvem megismételni, összefoglalni a cikksorozatban felsorolt tényeket, s aztán értelmezni ?ket, illetve ellátni a megfelel? „ideológiai háttérrel”. Akit érdekel, bármikor elolvashatja, értelmezni pedig nem kell, mert minden tény önmagáért beszél. Van kedvem viszont kicsit feljebb emelkedni, s ha úgy tetszik, „globális magasságból” vetni egy pillantást arra a nyugatra (bocsánat: Nyugatra), amelyik bárhol megteszi ugyanezt, szerte a világban, és egyéb aljasságokra is képes, ráadásul szemrebbenés nélkül.

Ha már err?l beszélünk, engedjék meg nekem, hogy a lehet? legprovokatívabb legyek. S mi lehetne a mai világban annál provokatívabb, mint hogy valaki Putyint idézi? Hát akkor én most ezt fogom tenni, pusztán azért, mert az orosz elnök – bármennyire is elítéljük Ukrajna megtámadását – elég pontosan látja ennek a nyugatnak (pardon, Nyugatnak) a m?ködését és mozgatórugóit. Amely m?ködés és szándék eljuttatta odáig, hogy még saját tagját, szövetségesét is megpróbálja megrendszabályozni, s megpróbálja megváltoztatni politikai viszonyait – értsd: felülírni az emberek szabad választásokon kinyilvánított akaratát.

Mert ezt teszi például Magyarországon, s még örvendjünk, hogy „csak” ennyit tesz, hiszen például éppen ötven évvel ezel?tt Chilében katonai puccsot hajtott végre, és nem riadt vissza attól sem, hogy meggyilkolja a szabad választásokon hatalomra került elnököt, Salvador Allendét. Hogy Allende kommunista volt? Az bizony meglehet. És Nagy Imre mi volt? És akkor amúgy mi is a különbség az 1956-os magyarországi szovjet beavatkozás és az 1973-as chilei amerikai beavatkozás között? Talán itt az ideje ezen is elgondolkodni.

És akkor jöjjön Putyin, aki tavaly beszédet mondott a Valdaj Klub vendégeinek. S miután megállapította, hogy „a második világháború vége óta valószín?leg a legveszélyesebb, legkiszámíthatatlanabb és egyben legfontosabb évtized el?tt állunk” – ki merne ezzel vitába szállni? –, kijelentette, miszerint a nyugat (mindig elrontom, Freud mester mocorog, szóval ?felsége, a Nyugat) „tagadja az országok és népek szuverenitását, identitásukat és egyediségüket, és lábbal tiporja más államok érdekeit. Mindenesetre, még ha nem is használják a tagadás szót, a valóságban is ezt teszik. Az általam említett szabályok alkotóin kívül senkinek sincs joga meg?rizni identitását: mindenki másnak meg kell felelnie ezeknek a szabályoknak.” Nem hiszem, hogy bárki érdemben vitatkozni tudna ezzel a megállapítással.

Legfeljebb annyival árnyalhatjuk ezt a képet, hogy az Egyesült Államok már tagadja az európai országok és népek szuverenitását és a saját szabályait akarja ráer?ltetni a vén kontinensre, Európa nagy hatalmú vezet?i pedig vagy azért, mert az Egyesült Államok kilóra megvette ?ket, vagy azért, mert hittel hiszik ezt az agyrémet, szintúgy tagadják a nemzetek Európáját, valamiféle új Európai Unióban gondolkodnak, az európai birodalomban, amelyben az er?s nyugati országok diktálják az (amerikai) szabályokat, s jaj annak, aki nem áll be a sorba. (Éppen ezt látjuk ma Lengyelország és Magyarország esetében, de hamarosan a szlovákok is megtapasztalhatják, milyen az, amikor a Nyugat, Amerika és Brüsszel – vagyis az új Szovjetunió – haragszik.) „[…] a modern Nyugat lényegében minden különbség elsimításáról és eltörlésér?l szól.

Mi áll emögött? Mindenekel?tt a Nyugat hanyatló kreatív potenciálja, és az a vágy, hogy visszafogja és megakadályozza más civilizációk szabad fejl?dését”, állapítja meg az orosz elnök, s err?l is felesleges vitát nyitni. Igen, ma nem létezhet más életforma, más értékrend, más világnézet, más kultúra és más civilizáció, mint a Nyugat egyre betegebb, egyre dekadensebb, egyre önsorsrontóbb – s mindebb?l következ?en egyre agresszívebb életformája, értékrendje és kultúrája – már amennyiben ezt a woke- és cancel culture-t lehet még egyáltalán kultúrának nevezni. S persze emögött ott áll a puszta és p?re anyagi érdek is – ezt Putyin így fogalmazza meg: „Természetesen van egy nyíltan merkantilista érdek is. Azzal, hogy ellenfeleink – óvatos leszek a szavakkal – másokra kényszerítik értékeiket, fogyasztási szokásaikat és szabványaikat, megpróbálják kiterjeszteni termékeik piacát.

A cél ezen a pályán végs? soron nagyon primitív. Figyelemre méltó, hogy a Nyugat kultúrájának és világnézetének egyetemes értékét hirdeti. Még ha nem is mondják ki nyíltan, bár valójában gyakran kimondják, úgy viselkednek,

mintha ez így lenne, mintha ez az élet alapvetése lenne, és az általuk folytatott politika azt hivatott megmutatni, hogy ezeket az értékeket a nemzetközi közösség minden más tagjának feltétel nélkül el kell fogadnia. Szeretnék idézni Alekszandr Szolzsenyicin 1978-ban tartott híres harvardi diplomaosztó beszédéb?l. Azt mondta, hogy a Nyugatra jellemz? »a fels?bbrend?ség folyamatos vaksága« – és ez a mai napig tart –, amely »fenntartja azt a hitet, hogy bolygónk hatalmas régióinak mindenütt a mai nyugati rendszerek szintjére kell fejl?dniük és megérniük«. Ezt 1978-ban mondta. Semmi sem változott."

De. Nagyon sok minden megváltozott 1978 óta – s e változások lényege, hogy hajdanvolt álmaink szabad világa, a fényességes Nyugat elvesztette önmagát, megtagadta minden hagyományát, vallását, minden hajdanvolt hitét, s mint minden rothadásnak indult civilizáció, egyre torzabb, egyre betegebb, egyre undorítóbb „új értékeket" hazudik magának, legyen szó akár a genderideológiáról, akár a woke- és cancel culture elmebajáról, akár a „Black Lives Matter" rasszista ?rületér?l, a mindezekb?l következ? újbeszélr?l, a PC agyhalált okozó tombolásáról; bármir?l, amire ma a Nyugat olyan nagyon büszke, hiszen már nincsen semmije, amire valójában büszke lehetne.

„Mára maga a liberális ideológia a felismerhetetlenségig megváltozott. Ha kezdetben a klasszikus liberalizmus alatt azt értették, hogy minden ember azt tehet és mondhat, amit akar, a XX. században a liberálisok azt kezdték mondani, hogy az úgynevezett nyílt társadalomnak ellenségei vannak, és hogy ezeknek az ellenségeknek a szabadságát korlátozni lehet és kell, vagy akár el is lehet törölni. Ez elérte azt az abszurditást, amikor minden alternatív véleményt felforgatónak és a demokráciára nézve veszélyesnek nyilvánítottak."

Putyin eléggé pontosan látja a lényeget.

S mi most vessünk egy pillantást Kölcsey Ferenc életm?vére, nem felesleges az ilyesmi, ha már a himnuszunkat is neki köszönhetjük. Kölcsey a Parainesis Kölcsey Kálmánhoz cím? munkájában így fogalmaz:

Az emberiség egésze nem egyéb számtalan háznépekre oszlott nagy nemzetségnél, melynek mindegyik tagja rokonunk, s szeretetünkre és szolgálatainkra egyformán számot tart. Azonban jól megértsd! – az ember véges állat, hatása csak bizonyos meghatározott körben munkálhat. Azért ne hidd, mintha isten bennünket arra alkotott volna, hogy a föld minden gyermekeinek egyforma testvérök s a föld minden tartományinak egyforma polgáruk legyünk. A nap temérdek égitesteket bevilágít, de a világegyetem minden részeire mégsem hat ki: így az ember, ha nagy er?t nyert örökül, s erejének megfelel? állást v?n a sorstól, ezrek, s?t milliomok el?tt jótékony napként világíthat; de az egész emberi nemre jóltev? behatást gyakorolni, az a nagyok legnagyobbikának sem adaték.

Sohasem tudtam megérteni: kik azok, kik magokat világpolgároknak nevezik? Az emberi tehetség parányi lámpa, mely egyszerre keskeny kört tölthet meg fényével; s ha egy helyr?l másra hurcoltatik, setétséget hagy maga után. Bizonyos helyhez kell azért kapcsoltatnunk, hogy azt jótékony világítással állandóul boldogíthassuk. Minden, ami szerfeletti sok részre osztatik, önkicsinységében enyészik el. Így a szeretet. Hol az ember, ki magát a föld minden országainak szentelni akarván, forró szenvedelmet hordozhatna irántok keblében? Leonidás csak egy Spártáért, Regulus csak egy Rómáért, Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg. Nem kell erre hosszú bizonyítás; tekints szívedbe, s ott leled a természett?l vett tudományt, mely szerelmedet egy házné phez s ennek körén túl egy hazához láncolja.

Nehéz lenne ennél tökéletesebben megfogalmazni a haza és a hazaszeretet lényegét, s egyszersmind tökéletesebben összefoglalni a kozmopolitizmus lehetetlenségét, „az egész világ barátja vagyok" önbecsapó jóemberkedését és önsorsrontását (lásd: migránsválság és Wir Schaffen Das!).
Kölcsey Parainesise 1837-ben jelent meg. S majdnem pontosan száz év múlva, 1945-ben jelent meg Karl Popper osztrák filozófus f? m?ve (Soros György életének sillabusza), a Nyitott társadalom. Ebben pedig ezt olvashatjuk: „Aki fejében, szívében, lelkében saját népét, saját nemzetét, saját politikai közösségét a többiek elé helyezi, az akár tudja, akár nem, diktatúrát épít."

Azért ismételgetem ezeket, mert muszáj látnunk és megértenünk. S e kett?b?l minden érthet?. Érthet? a haza, a nemzet, s érthet? a hazátlanság és az üresség. S persze az is, hogyan lett a magyar miniszterelnökb?l „diktátor". Mert a saját népét tartja a legfontosabbnak. S ez ma b?n. Ezt ma meg kell torolni, el kell tüntetni. De nekünk tudnunk kell, hogy ezt nem engedhetjük meg. Egy hülye a minap arról írt hosszú cikket, miszerint a Nyugat nagyszer?sége az állandó változás képességében rejlik. Nos, ha fel merjük fogni, hogy az elmúlt nagyjából nyolcvan évben, a második világháború vége óta napjainkig honnan hová változott a Nyugat, akkor azt is fel kell fogjuk, hogy ebb?l a változásból minden áron ki kell maradnunk.

Mert ennek az útnak a végén a semmi vár bennünket, az üresség, a riasztó egyformaság, a gyökértelenség meg a

genderfluid genny. Mondom azt is újra, nyissák ki Babitsot: „s ha a jövevény / lenézve így szól: »Én vagyok az Új!« – feleld: / »A Régi jobb volt«”.

Err?l van szó. S ha semmi mást, de Putyin ezt biztosan jól tudja. Ha van jöv?je a Nyugatnak, az a jöv? ma itt van, középen, s kicsit odébb, a mindig lenézett, mindig megvetett keleten. (Ó, pardon, Keleten…)

Bayer Zsolt - www.magyarnemezt.hu



Ajánló